

קידוש הלילה

- א- בשעת הקידוש [אף כאשר מקדש על הפת] הלחת משנה צריך להיות מכוסה מגי טעמים :
- א- שטראה כאלו הובאה עתה על השולחן לכבוד השבת.
 - ב- זכר למנ ולכך צריך שתהייה הפת בין ב' מפות.
 - ג- כדי שלא יראה הפת בושתו [ס"י רצט, יד].
- ב- מפני הטעמים הנ"ל נהגים להניח את החלות ע"ג משטח ויש הנהגים אף לכיסותם בלבד לבן זכר למנ [ו"י"א דלאו דזוקא לבן ממש אלא הכוונה לנקי, ו"י"א דלבן דזוקא].

כיסוי החלות

קידוש הלילה

- א- מנהגנו שלאחר הקידוש אין מקפידים שהפת תהיה מכוסה [קצתה"ש סי' עט סע"ד, וראה העו"ב ח"ז עמי' רס שכך נכוון ע"פ ג' הטעמים הנ"ל]
- ב- מנהג הרבי להסיר את הכיסוי אחרי נט"י קודם הברכה.
- ג- יופן הנחת הלחם משנה, בליל שבת ולמחרתו: בליל שבת – זו אצל זו, ולמחרתו – באופן שהלהקה מימין תהיה מעלה Katz על השני אבל רק קצר. [אג"ק חח"י עמי' שסא].

כיסוי החלות

סעודה שבת

גדר חיוב

א- בסעודות השבת חייב כל אדם **לבזוע עלבי** ככרות שלימות, ולמדו זאת ממשיכ' ילקטו לחם משנה' [וראה בס"י רעה קו"א א שאף שאי"ז חייב מהתורה (כסבירת הט"ז) אך מכיוון שלמדו זאת מן הכתוב וכן יש בזה חומרה יתרה].

ב- בכל סעודה יש חייב **לבזוע עלבי** ככרות [שו"ע אדמו"ר רצא, ז].
בכל ככר צריך להיות יותר מכביצה, ובאם אין לו אלא ככרות קטנים יותר נח' הפסיקים בזה [ראיה בנסמן בפסקין תשובה עדר, ב]

לחם משנה

סעודה שבת

סדר הברכה

- א- מנהגנו שקדום הברכה על הפת רושמים ע"ג אם הסכין א"ז יש להזהר שלא לפגום את החלה [ספר המנהגים עמ' 28]
- ב- כשבוצעים אי"צ לחפש איכן בדיקן רשמו עם הסכין [בדה"ש שם ס"ק ח].
- ג- יומכל מקום אם שכח וחתק שבת כמו בחול לא הפסיד הלחם משנה, שכן שאוחז בפרוסה ושאר הכביר עולה עמו הרי הוא כשלם לכל דברי [קסז, ג].

לחם משנה

סעודה שבת

סדר הברכה

- א- בשעת הברכה נהגים לאחزو את ב' הלחמים כאשר הם דבוקים באחוריהם זה אל זה ולא זה לצד זה [מאמרי אדה"ז הקצרים עמי מ (וועוד) ע"פ כתבי הארץ"ל].
- ב- יש להקפיד שיהיהמלח על השולחן בעת הברכה על הפת, ולאחר הבצעה יש לטבול ג'יפ במלח [שו"ע אדמו"ר קוז, ח].
- ג- בעת הברכה מגביהים הלחים משנה [מאמרי אדה"ז הקצרים עמי מ], ואולי כוונתו שכשמזכיר את שם השם בברכה יש להגביה מעט את הפת [משנ"ב קס"ז סקכ"ג].

לחם משנה

סעודה שבת

בציעת הפת

א- אף שחייבים לבצע על בית ככורות, אין חובה לבצע את בית היכרות עצם, אלא יש להזכיר את שניהם בעת הברכה ולבצע מאותה מהן [עד ר' ב].

ב- מדברי כי'ק אדמוני מלך המשיח שליט'א [בלקו"ש שם] משמע שיש (עכ"פ) עניין שני היכרות יהיו על השולחן בעת הסעודה, או שיבצעו את שניהם.

ג- בשעת החיתוך - בלילה מסובב את החלות כלפי מטה ובוצע על [הימנית] התחתונה, וביום בוצע עליהם כפי שהם בשעת הברכה מעליונה.

לחם משנה

סעודה שבת

בציעת הפת

א- אופן הבציעה- מנהג כי'ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א הוא, שפורס באמצע challah פרוסה אך לא מפרידה בסכין, אלא את הבצעה עשויה בידיו ממש [בקדש פנימה עמי 13 ועוד].

ב- מעיקר הדין איי"צ לאותו את ב' החלות בעת הבצעה. ווי"א שכ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א נהג להחזיק את ב' החלות גם בעת הבצעה.

ג- אף שנפסק שיש לבצוע פרוסה שתטספיק לו לכל הסעודה [עדר,ג], יש שראו אצל כי'ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א שהיה לעיתים בוצע עוד חתיכות מן challah בעת הסעודה .

לחם משנה

סעודה שבת

שלט

- א- **שלימות** – הינו שלא נראה להעין כל פגש, ולכן בי' חלות שנדבקו בתנור והפרידם עדין הם שלימות [ראה סי' קסח, ד],
- ב- אך יש להשתדל שלא להסיר את המדבקה שעל החלות קודם בצעה, לחוש לשיטות שאף חסרונו מועט הויל חסרונו.
- ג- פת חתוכה כל עוד החתך איננו גדול כל כך, שכשמרים את החלק הפרוס נמשך אליו שאר הפת – הויל כשלימה.
- ד- מצות הסודוקות במעט, כל שלא נראה החסרונו ממש ניתן להשתמש בהם ללחם משנה במקום הצורך

לחם משנה

סעודה שבת

שלם

- א- מצה או חלה שהיתה שבורה, וחרכה עד שנראית שלמה כשרה [אך אם יש מצה שלמה ממש עדיף להשתמש בה].
- ב- אין לעשות זאת בשבת, ודעת הגרשז"א שאף ביו"ט אין לעשות כן מושם מתיקן כלוי.
- ג- אם אין לא פת שלימה לחם משנה ניתן לצרף גם פת הבאה בכיסניין [ובפרט ע"פ מש"כ בהגהת המהר"ל בס"י קפח שאדה"ז ס"ל שניינו לצתת ידי חובת סעודת שבת בפת הבאה בכיסניין].

לחם משנה

סעודה שבת

יוצאים ידי

יוצאים ידי חובת לחם משנה, גם כאשר לא יוצאים ידי חובת ברכת 'המושcia' מהבוצע, ולכון אף אם שמע את ברכת המושcia מהבוצע קודם שנטל את ידיו יצא ידי חובת לחם משנה .

נווהגים שככל אחד מהמסובין מברך ברכת 'המושcia' על הפת [אג"ק שם].

בסעודה יש לאכול לכתחילה שיעור של 'כבייצה' כ 54 גרם [עדר, ו/orah גם תרלט, it].

לחם משנה

סעודה שבת

היווצאים יד"ח

יש לאכול שיעור של כזית בכדי אכילת פרס, היינו 27 גרם לפחות 4 دق' דאיליך יש חשש של ברכה לבטלה על הנט"י [סדר נט"י סעיף יח],

וצ"ב האם יש לאכול את ב' הצעיתים ברצף [ראאה בבדה"ש פב, י]

'צעיטה וככיבעתא' – יואר שתהאכ ותטעום מכזית זה, אז תיכף תבצע עוד מככר הנז' שיעור כביצה ותתן לאשתך, ותכוין כי זה הוא נגד אות יו"ד של שם אדנ"י, ותכוין אז לשם השילוב של הו"ה אדנ"י שהוא שם יהודוניה"י, והוא הדבר אשר יסד ריבינו האר"י ז"ל בפיוט שלו למבצע על ריפטה צויטה וככיבעתא, תרין יוד"יו נקטא סטימין ופרישין'

[בן איש חי שנה שנייה פרשת וירא]

לחם משנה

